

derovre og som ere Repræsentanter for dette Opland, fordi vi ikke den Gang tog os af Sagen. Men der er ogsaa noget, der tjener til vor Undskyldning, det nemlig, at Ændringsforslaget blev stillet i sidste Øjeblik til tredie Behandling af Finansloven, og der var den Gang ingen af os, der anede, at man vilde flytte Stationen. Man kunde jo næsten ikke tænke sig, at man vilde foretage et saadant Skridt. Da saa Beboerne derovre bleve klare over, at det var Meningen at flytte Stationen, satte de sig jo straks i Bevægelse. Jeg skal ikke her komme ind paa alt det, der er gjort fra Beboernes Side baade i Form af Andragender og i Form af Deputationer, der have været herinde. Men Resultatet var jo det, at vi Repræsentanter for den Egn toge os af Sagen, saa snart vi kunde, altsaa Aaret efter, i Fjor. Desværre naaede vi ikke til noget Resultat. Jeg kan dog sige, at vi mødte egentlig ikke Modstand, hverken hos den daværende Trafikminister, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), eller Ministeriet eller i Virkeligheden hos Finansudvalget. Men naar det alligevel ikke lykkedes i Fjor at faa Sagen ordnet paa den Maade, vi ønskede, den eneste rigtige og naturlige Maade, tror jeg, at Aarsagen dertil nærmest var ren Formalisme, hvad jeg dog ikke her skal komme nærmere ind paa.

Som Følge af, at vi ikke fik noget ud af Sagen i Fjor, have vi nu taget Sagen op igen i Aar, og jeg haaber, at det nu skal lykkes at naa et Resultat og naa det rigtige Resultat. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at ærede Medlemmer ville indrømme, at fordi vi paa et vist Tidspunkt have forsømt noget, er det ikke rigtigt at træffe en Ordning, hvorved der øves Uret mod denne Egn's Befolkning.

Jeg skal endnu blot tilføje, at det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) er Repræsentant for den Kreds, i hvilken Hinnerup Station ligger. Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Landkreds (P. T. Nielsen) er Repræsentant for den Kreds, der støder op til og gaar ind i Stationens Opland, og jeg repræsenterer ogsaa en Kreds, der støder op til og ogsaa gaar ind i Hinnerup Stations Opland, idet der i den Kreds, jeg repræsenterer, er flere Byer, der søge Hinnerup Station, hver Gang de skulle med Toget Syd eller Øst paa. Alle vi Repræsentanter ere fuldt ud enige om, at Hinnerup Station maa blive liggende paa samme Side af Banelegemet, og at det vilde være stor Uret, hvis man flyttede Stationen over paa

den modsatte Side af Banen. Og det forekommer mig, at naar alle en Egn's Repræsentanter i et saadant lokalt Spørgsmaal ere fuldt ud enige, saa bør dette selvfølgelig kunne holde al Modstand og al Tvivl nede.

Jeg skal slutte med at henstille til den højtærede Minister, at han vil tage imod vort Ændringsforslag. Jeg vil takke Ministeren for hans velvillige Udtalelse ved Tillægsbevillingslovens anden Behandling. Jeg haaber, at den højtærede Minister nu vil kunne tage imod Ændringsforslaget. Jeg forstod den ærede Ordførers Omtale af Ændringsforslaget saaledes, at han mente, det var rigtigst, at vi tog dette Ændringsforslag tilbage. Heri kan jeg imidlertid ikke tjene den ærede Ordfører. Sagen er saa klar og simpel, at den ikke trænger til mere Overvejelse og Under søgelse, og jeg tror, det er rigtigst nu at faa en Afgørelse, saa at der kan blive Ro i Forholdene derovre. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Ændringsforslag.

Slebsager: Under Nr. 16 er der stillet et Ændringsforslag om, at der ind sættes et nyt Nummer: Hjælp til Skadelidte ved Stormfloden den 3. December 1909 55,000 Kr. Jeg vil gerne takke Konseilspræsiden for dette Forslag og takke ham ikke alene paa egne Vegne, men ogsaa, fordi han har imødekommet Henstillingerne fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Borsen), det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) og mig om at kunne disse skadelidte til Hjælp. Jeg ved selvfølgelig, at det kun er et lille Beløb, som stilles til Raadighed, i Forhold til den Skade, de Mennesker have lidt. Det er ca. $\frac{1}{10}$ af Beløbet, men ikke desto mindre erkende vi, at der ved denne Bevilling dog kan ydes nogen Hjælp til dem, som enten helt eller delvis ere ruinerede ved Stormskaden, særlig naar dette Beløb bliver fordelt paa en fornuftig Maade, saaledes at Beløbene komme til at falde netop hos de Mennesker, som trænge til dem. Den ærede Ordfører udtalte ogsaa, at Ministeriet ved Fordelingen i særlig Grad vilde raadføre sig med stedkendte Mænd i de forskellige Kommuner. Det finder jeg klogt, idet man ellers let vil komme til at forfordele nogen.

Jeg er glad ved denne Bevilling ogsaa, fordi jeg mener, at Lovgivningsmagten derigennem anerkender, at den har en Forpligtelse til at komme saadanne til